

Tisdagen den 23 november 2010

Fastställande av en flerårig plan för det västra beståndet av taggmakrill och det fiske som utnyttjar det beståndet *I**

P7_TA(2010)0421

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 november 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en flerårig plan för det västra beståndet av taggmakrill och det fiske som utnyttjar det beståndet (KOM(2009)0189 – C7-0010/2009 – 2009/0057(COD))

(2012/C 99 E/42)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0189),
 - med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört Europaparlamentet (C7-0010/2009),
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
 - med beaktande av artiklarna 294.3 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 mars 2010 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A7-0296/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Tisdagen den 23 november 2010

P7_TC1-COD(2009)0057

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 23 november 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om fastställande av en flerårig plan för det västra beståndet av taggmakrill och det fiske som utnyttjar det beståndet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med den handlingsplan som antogs vid FN:s världstoppmöte om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 har Europeiska gemenskapen bland annat åtagit sig att bevara eller återställa fiskbestånden till en nivå som möjliggör maximalt hållbart uttag och att se till att målen för utfiskade bestånd uppnås snarast och om möjligt inte senare än 2015. Enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽³⁾ bör den gemensamma fiskeripolitiken se till att de levande akvatiska resurserna utnyttjas på ett hållbart sätt med avseende på ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekter.
- (2) ■ Det finns inte tillräckligt med information om **det västra** beståndet och det är därför inte möjligt att göra någon fullständig bedömning av det slag som gör det möjligt att fastställa mål för fiskedödligheten i förhållande till det maximala hållbara uttaget och att anpassa TAC till de vetenskapliga fångstprognoserna. Den indexering av äggproduktionen som sedan 1977 har gjorts på grundval av undersökningar vart tredje år kan däremot användas som en biologisk indikator för hur beståndets storlek utvecklas.
- (3) De rekommendationer som har utfärdats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (nedan kallad STECF) visar att en bestämmelse om fångstkontroll som bygger på tendenserna vad gäller äggproduktionen i de tre senaste äggundersökningarna skulle kunna säkra hållbar förvaltning av beståndet.
- (4) Under ett antal år sedan 2003 har de förebyggande vetenskapliga rekommendationerna visat att fångsterna av taggmakrill ur det västra beståndet bör vara mindre än 150 000 ton per år, då forskarna anser att en sådan fångstmängd säkrar ett hållbart fiske även om det även fortsättningsvis inte skulle förekomma någon större rekrytering. Bestämmelsen om fångstkontroll bör både bygga på de förebyggande rekommendationerna och på en kontinuerlig TAC som kan anpassas efter tendenserna vad gäller äggproduktionen.
- (5) Bestämmelsen om fångstkontroll bör också ta hänsyn till de mängder fisk som kastas över bord (utkast) och fisk som släpps utan att tas ombord, då all fisk som tas ur beståndet är av relevans.

■

⁽¹⁾ EUT C 354, 28.12.2010, s. 68.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 november 2010.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

Tisdagen den 23 november 2010

- (6) Beståndet lever huvudsakligen i unionens vatten och i norska vatten. Norge utnyttjar det västra beståndet av taggmakrill. Beståndet förvaltas än så länge inte gemensamt.
- (7) *Av taggmakrillbestånden i EU:s vatten är det västra beståndet det ekonomiskt viktigaste. Det fiskas av olika flottor: dels den industriella flottan för att tillgodose behoven inom beredningsindustrin och utrikeshandeln, dels av den icke-industriella flottan för att trygga allmänhetens försörjning med färsk fisk av hög kvalitet.*
- (8) För att säkra efterlevnaden av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör det antas särskilda kontroll- och övervakningsbestämmelser utöver de som föreskrivs i **rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs** ⁽¹⁾ och i kommissionens förordning (EG) nr 1542/2007 av den 20 december 2007 om landning och vägning av sill och strömming, makrill och taggmakrill ⁽²⁾. Bestämmelserna bör särskilt inriktas på att förhindra felrapportering av områden och arter.
- (9) Det bör föreskrivas att planen ses över återkommande och att den bör anpassas om det visar sig att bestämmelsen om fångstkontroll inte längre kan säkerställa förvaltning av beståndet enligt försiktighetsprincipen.
- (10) Med avseende på tillämpningen av leden i och iv i artikel 21 a i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden ⁽³⁾ bör planen betraktas som en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002 när lekbeståndet storlek beräknas vara mindre än 130 % av den storlek det hade 1982 när rekryteringen var exceptionellt stor; i alla andra fall bör planen betraktas som en förvaltningsplan. Försiktighetsnivån för biomassan motsvarar 130 % av lekbeståndets storlek i förhållande till 1982 års storlek.
- (11) Fastställandet och fördelningen av fiskemöjligheter inom den gemensamma fiskeripolitiken påverkar **direkt** den sociala och ekonomiska situationen för medlemsstaternas fiskeflottor, **och därför bör särskild hänsyn tas till den småskaliga kustflottans försäljning av färsk fisk avsedd för livsmedel, en verksamhet som är direkt knuten till kustområden som är kraftigt beroende av fisket.**
- (12) *De biologiska tillstånd och parametrar som ingår i fångstkontrollbestämmelsen bör överensstämja med de senaste vetenskapliga rekommendationerna. Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) när det gäller ändringar av vissa biologiska tillstånd och parametrar som ingår i fångstkontrollbestämmelsen i enlighet med bilagan, för att snabbt kunna reagera när de vetenskapliga rekommendationerna ändras som en följd av ökad kunskap eller bättre metoder. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.*

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs en långsiktig plan för bevarande och förvaltning av det västra beståndet av taggmakrill (nedan kallad "planen").

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 337, 21.12.2007, s. 56.

⁽³⁾ EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

Tisdagen den 23 november 2010

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna plan ska tillämpas på det bestånd av taggmakrill som lever i unionens vatten och internationella vatten i ICES-områdena IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VIIa, b, c, e, f, g, h, j, k, VIIIa, b, c, d och e.

När det gäller kustflottan kommer den omorganisering av förvaltningsområdena som föranleds av denna plan att genomföras med beaktande av detta flottsegments historiska rättigheter.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) "ICES": Internationella havsforskningsrådet och "ICES-område": ett statistiskt fiskeriområde i enlighet med ICES definitioner.
- b) "taggmakrill ur det västra beståndet": taggmakrill i det bestånd som definieras i artikel 2.
- c) "totala tillåtna fångstmängder" (TAC): de mängder taggmakrill ur det västra beståndet som får fångas och landas per år.
- d) "totalt uttag": de mängder taggmakrill ur det västra beståndet som tas ur havet inom ramen för gällande TAC och de uppskattade mängder fisk som kastas över bord, beräknade årligen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- e) "äggindex": det uppskattade antalet taggmakrillägg enligt de internationella äggundersökningar som vart tredje år görs avseende makrill och taggmakrill i Atlanten, dividerat med 10^{15} .
- f) "släppt fisk": fisk som fångas, men som släpps utan att tas ombord.

KAPITEL II

SYFTET MED LÅNGSIKTIG FÖRVALTNING

Artikel 4

Planens syfte

Syftet med denna plan är att bevara biomassan för taggmakrill ur det västra beståndet på en sådan nivå att det är möjligt att säkra hållbart utnyttjande av fiskeresurserna och största möjliga uttag på lång sikt. Bestämmelsen om fångstkontroll bör därför i lika utsträckning bygga på de förebyggande rekommendationerna avseende rekryteringstillståndet och på en total tillåten fångstmängd som kan anpassas efter de aktuella tendenser för äggproduktionen som konstateras i äggundersökningarna.

Tisdagen den 23 november 2010

KAPITEL III

FÅNGSTBESTÄMMELSER

Artikel 5

Förfarande för fastställande av TAC

1. För att det mål som anges i artikel 4 ska kunna uppnås ska rådet varje år, i enlighet med det förfarande som anges i **artikel 43.3 i EUF-fördraget** och efter samråd med STECF, fatta beslut om TAC för taggmakrill ur det västra beståndet för efterföljande år.

2. Fördelningen per zon av TAC för det västra beståndet av taggmakrill, som fastställs i denna förordning, ska beakta särdragen och målen för de berörda flottorna (industriella eller icke-industriella), för beredningsindustrins och utrikeshandelns skull samt för att försörja allmänheten med färsk fisk av hög kvalitet.

3. TAC ska fastställas i enlighet med detta kapitel.

Artikel 6

Beräkning av TAC

1. TAC ska beräknas genom att det från det totala uttaget, vilket beräknas i enlighet med artikel 7 och 8, görs ett avdrag med en mängd som, enligt STECF, motsvarar den fisk som kastats överbord, inbegripet släppt fisk, under det år som föregår det år då den senaste vetenskapliga bedömningen gjordes.

2. I de fall då STECF inte kan göra någon uppskattning av vilka mängder fisk som har kastats överbord, inbegripet släppt fisk, för det år som föregår det år då den senaste vetenskapliga bedömningen gjordes, ska avdraget proportionerligt motsvara det **genomsnittliga** vetenskapligt uppskattade utkastet, inbegripet släppt fisk, som har ägt rum under de senaste femton åren ■.

3. I de fall då TAC beräknas på grundval av det preliminärt beräknade totala uttaget i enlighet med artikel 7.3 ska det under tillämpningsåret göras en anpassning av TAC i förhållande till det slutligt beräknade uttaget.

Artikel 7

Beräkning av det totala uttaget för ett år som följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning

1. I de fall då TAC ska fastställas för ett år som följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning ska det totala uttaget beräknas på grundval av följande faktorer:

a) En konstant faktor på 1,07, vilket motsvarar en slutlig ökning av det totala uttaget enligt en simulering på grundval av matematiska modeller, med vilken syftet är att maximera det årliga uttaget utan att detta påverkar målsättningen att hålla riskerna för beståndets storlek på en mycket låg nivå.

b) TAC för det år då äggundersökningen gjordes (nedan kallat *referens-TAC*).

c) En vägningsfaktor som ska fastställas i enlighet med bilagan och som återspeglar beståndets utveckling på grundval av äggundersökningarnas resultat.

d) Ett lägsta totalt uttag, inbegripet beräknat utkast, på **mellan 70 000 och 80 000 ton. Rådet ska fastställa det lägsta totala uttaget i samband med att det fastställer TAC i enlighet med detta kapitel.**

Tisdagen den 23 november 2010

2. Det totala uttaget enligt punkt 1 ska beräknas enligt följande formel:

$$(1,07 * (\text{lägsta totala uttaget} + (\text{referens-TAC} * \text{vägningsfaktor}) / 2)$$

3. Om det endast finns en preliminär beräkning av det senaste äggindexet att tillgå, ska det totala uttaget beräknas i enlighet med punkterna 1 och 2 och det preliminära indexet och därefter anpassas efter de slutliga resultaten av äggundersökningen under det år som den aktuella TAC:en tillämpas.

Artikel 8

Beräkning av det totala uttaget för efterföljande år

1. I de fall då TAC ska fastställas för ett år som inte följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning ska det totala uttaget vara samma som det totala uttag som beräknades för det föregående året.
2. Om det har gått mer än tre år sedan den senaste äggundersökningen, räknat från och med det år för vilket TAC ska fastställas, ska det totala uttaget minskas med 15 %, utom om STECF anser att en sådan minskning inte är lämplig och då ska det totala uttaget vara samma som det förra totala uttaget eller beräknas med en lägre minskningssats i enlighet med vad STECF rekommenderar.

Artikel 9

Övergångsregel för beräkning av TAC

Om den första TAC som ska fastställas enligt artiklarna 6 och 7 avser ett år som inte följer på ett år då det har gjorts en äggundersökning, ska TAC beräknas i enlighet med de artiklarna på samma sätt som om det hade gjorts en äggundersökning under det föregående året.

■

Artikel 10

Anpassning av åtgärder

Om STECF till följd av ökad kunskap om beståndet eller en bättre metod för bedömning av beståndet meddelar att vägningsfaktorn eller den lutningskoefficient som återspeglar äggproduktionen enligt bilagan bör fastställas eller beräknas på ett annat sätt, får kommissionen anta, genom delegerade akter i enlighet med artikel 11 och med förbehåll för de villkor som fastställs i artiklarna 12 och 13, ändringar av bilagan för att anpassa sådana parametrar till nya vetenskapliga rekommendationer.

Artikel 11

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på tre år från ... (*). Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på tre år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 12.
2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 12 och 13.

(*) Datum för ikraftträdandet av denna förordning.

Tisdagen den 23 november 2010

Artikel 12

Återkallande av delegering

1. Den delegering som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.
2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas och skälen för detta.
3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 13

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På initiativ av Europaparlamentet eller rådet ska denna tidsperiod förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som anges i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges där.

Den delegerade akten kan offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot den antagna delegerade akten ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

KAPITEL IV

KONTROLL OCH ÖVERVAKNING

Artikel 14

■ Fisketillstånd

1. För att få fiska efter taggmakrill ur det västra beståndet ska fartygen inneha ett fisketillstånd som ska ha utfärdats i enlighet med **artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009**.
2. Det ska vara förbjudet för fiskefartyg som inte innehar ett fisketillstånd att fiska efter taggmakrill, eller behålla någon mängd taggmakrill ombord, medan fartyget är på en fiskeresor som innebär att det uppehåller sig i något av de ICES-områden som anges i artikel 2.
3. Utan hinder av punkt 2 får ett fiskefartygs befälhavare som inte innehar ett fisketillstånd behålla taggmakrill ombord och komma in på det område som anges i artikel 2, förutsatt att redskapen är surrade och undanstuvade i enlighet med de krav som fastställs i artikel 47 i förordning (EG) nr 1224/2009 och på de villkor som fastställs i punkt 4 i den här artikeln.

Tisdagen den 23 november 2010

4. Utöver de krav som fastställs i artikel 14 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavaren på ett fiskefartyg som inte har ett fisketillstånd, innan fartyget kommer in i det område som anges i artikel 2 i den här artikeln, göra en anteckning i sin loggbok av vilken det ska framgå datum och klockslag för när det sista fisket avslutades samt uppgifter om planerad landningshamn. I de fall där fartyget omfattas av kraven i artikel 15 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska denna information sändas vidare i enlighet med den artikeln. De kvantiteter av taggmakrill som finns ombord på ett fiskefartyg och som inte antecknats i loggboken ska anses vara fångade inom området.

5. Varje medlemsstat ska upprätta och aktualisera en förteckning över de fartyg som har **fisketillstånd** och göra förteckningen tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater på sin officiella webbplats. Medlemsstaten ska lägga ut förteckningen på den säkra delen av den officiella webbplats som inrättats i enlighet med artikel 114 i förordning (EG) nr 1224/2009.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel III i rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten ⁽¹⁾, ska punkterna 1 till 4 i denna artikel även vara tillämpliga på fiskefartyg från tredjeländer som har för avsikt att fiska efter taggmakrill ur det västra beståndet i EU:s vatten.

Artikel 15

Dubbelkontroller

1. Vid validering av data avseende taggmakrill ur det västra beståndet, i enlighet med artikel 109 i förordning (EG) nr 1224/2009, ska särskild vikt läggas vid kontrollerna av huruvida andra mindre pelagiska arter rapporteras som taggmakrill, och tvärtom.

2. Särskild vikt ska **också** läggas vid kontrollerna av att områdesuppgifterna stämmer när det gäller verksamhet som har observerats i de områden där bestandsgränserna för taggmakrill möts, dvs. ICES-områdena VIIIc och IXa, IVa och IVb, samt VIIe och VIId.

■

KAPITEL V

UPPFÖLJNING

Artikel 16

Utvärdering av planen

Kommissionen ska, på grundval av rekommendationerna från STECF och efter samråd med den regionala rådgivande nämnden för pelagiska bestånd, utvärdera planens effekt på det västra beståndet av taggmakrill och på det fiske som utnyttjar det beståndet, senast denna förordnings sjätte tillämpningsår och därefter vart sjätte tillämpningsår samt, vid behov, föreslå lämpliga åtgärder för att ändra planen.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Stöd från Europeiska fiskerifonden

1. För de år då storleken på beståndets lekmassa ligger på minst 130 % av den storlek det hade 1982 ska planen anses vara en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002 och enligt artikel 21 a iv i förordning (EG) nr 1198/2006.

⁽¹⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 33.

Tisdagen den 23 november 2010

2. För de år då storleken på beståndets lekmassa ligger på en nivå som är lägre än 130 % av den storlek det hade 1982 ska planen anses vara en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002 och enligt artikel 21 a i i förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14 ska gälla från och med den dag då artiklarna 7 och 14 i förordning (EG) nr 1224/2009 tillämpas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

Beräkning av den vägningsfaktor som avses i artikel 7.1 c

1. Den vägningsfaktor som avses i artikel 7.1 c ska fastställas enligt följande, på grundval av den tendens som beräknas i enlighet med punkt 2 i denna bilaga:
 - a) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är lika med eller lägre än $-1,5$ ska vägningsfaktorn vara 0.
 - b) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är högre än $-1,5$ eller lägre än 0 ska vägningsfaktorn vara $1 - (-2/3 * \text{tendensen})$.
 - c) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är lika med eller högre än 0, men inte högre än 0,5 ska vägningsfaktorn vara $1 + (0,8 * \text{tendensen})$.
 - d) Om tendensen för de tre senaste äggindexen är högre än 0,5 ska vägningsfaktorn vara 1,4.
2. Tendensen för de tre senaste äggindexen ska beräknas med följande formel:

$$(\text{äggindex } 3 - \text{äggindex } 1) / (3 - 1)$$

De tre senaste äggindexen ska föras upp i rad på x-axeln i ett koordinatsystem som punkterna 1, 2 och 3, så att äggindex 3 motsvarar det senaste äggindexet och äggindex 1 motsvarar det äggindex som togs fram sex år tidigare.